Sofia Mária Danielovičová, 12 rokov, 1. kategória, poézia
ZUŠ Jána Melkoviča, Okružná 9, Stará Ľubovňa

kráčaš v predšitých stopách
v topánkach
ktoré ti nikdy nesedeli
hádžeš ich za hlavu
aby si mohla žiť inak
no máš strach
že jedno ráno sa zobudíš
a nenájdeš kufrík
s falošnými maskami

x x x
v chemických sklíčkach hľadám kryštály soli
zabudnutý prach sypem na učebnice
zamŕza
slzy z pipety chladnú
zošity sa lepia k lavici
niečo sa deje
svetlo za oknami sa stráca skôr
ako odznie zvonenie
listy dospievali svoju pieseň
pozorujem bielu omietku
čo padá zo strechy školy
ľudí snívajúcich o darčekoch
čosi praská
je to rýchle a nečakané
lámem cukrové sklo laboratória
chcem si odopnúť obojok z chemických vzorcov

utekám pod jedľu
možno mi ona dopraje
aspoň tú sklenenú banku
čo musím vrátiť dnešnému dňu

pomaly zažínaš zápalky
poukladané za sebou
ako domino
pália sa navzájom
nezastavíš to

iba cítiš že ti je teplo
oheň sa ti odráža pod viečkami
podpálila si si dom

odchádzaš s prázdnymi očami
iba to ti ostalo
dúfaš
že ťa niekto zobudí